עכן מ"ט לימנוש. ישראל עליה הלא מן הנסתרות היא: **חטא ישראל.** מדלא אמר 'חטא העם' עדיין שם קדושתם עליהם: **תילפי.** אורמייה"ש: **מושך בערלה.** משך את עור אמתו תמיד עד שנתרבה וכיסתה את ראשו הגיד כדי שלא ירגה מהול: **עשיטא.** הא ר' תורה אור

עכן מאי טעמא איענוש? משום דהוו ידעי ביה אשתו ובניו, חטא ישראל: אמר רבי אבא בר זבדא אע"פ שחטא, ישראל הוא אמר ר' אבא היינו דאמרי אינשי 'אסא דקאי בגני חילפי, אסא שמיה ואסא קרו ליה' וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם" אמר ר' אילעא משום ר' יהודה בר מספרתא מלמד שעבר עכן על חמשה חומשי תורה שנאמר חמשה גם" ואמר רבי אילעא משום רבי יהודה בר מספרתא עכן מושך בערלתו היה כתיב הכא "וגם עברו את בריתי" וכתיב "התם את בריתי הפר", פשיטא? מהו דתימא במצוה גופיה לא פקע, קמ"ל; "וכי עשה נבלה בישראל" א"ר אבא בר זבדא מלמד שבעל עכן נערה המאורסה: כתיב הכא "וכי עשה נבלה" וכתיב "התם" "כי עשתה נבלה בישראל" פשיטא? מהו דתימא כולי האי לא פקע נפשיה, קמ"ל, רבינא אמר דיניה כנערה המאורסה דבסקילה, אמר ליה ריש גלותא לרב הונא כתיב "ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב, ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו" אם הוא חטא, בניו ובנותיו מה חטאו? אמר ליה וליטעמיך אם היא חטא כל ישראל מה חטאו דכתיב "וכל ישראל עמו" אלא לרדותן ה"נ כדי לרדותן, "וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבנים" בתרתי? אמר רבינא הראוי לשריפה לשריפה, הראוי לסקילה לסקילה "ויארא בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף" רב אמר איצטלא דמילתא ושמואל אמר סרבלא דצריפא. "ויציקום לפני ה'" אמר רב נחמן בא וחבטם לפני המקום, אמר לפניו: רבש"ע על אלו תיהרג רובה של סנהדרין דכתיב "ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש" *ותניא שלשים וששה ממש דברי ר' יהודה אמר לו ר' נחמיה וכי שלשים וששה היו והלא לא נאמר אלא בשלשים וששה איש אלא זה יאיר בן מנשה ששקול כנגד רובה של סנהדרין אמר רב נחמן אמר רב מאי דכתיב "תחננים ידבר רש ועשיר יענה עזות" תחננים ידבר רש זה משה ועשיר יענה עזות זה יהושע, מאי "טעמא אלימא משום דכתיב "ויציקום לפני ה'" ואמר רב נחמן בא וחבטן לפני המקום, אמר לפניו: רבש"ע מי גרמת לי ויפלל ותעצר המגפה" *ואמר ר' אלעזר "ויתפלל" לא נאמר אלא "ויפלל" מלמד שעשה פלילות עם קונו-בא וחבטן לפני המקום אמר לפניו: רבונו של עולם על אלו יפלו עשרים וארבעה אלף מישראל דכתיב "ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף" ואלא מהכא "למה העברת העביר את העם הזה את הירדן" משה נמי מימר אמר "למה הרעתה לעם הזה" אלא מהכא "ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן" ויאמר ה' אל יהושע קום לך רדש ר' שילא א"ל הקב"ה שלך קשה משלהם אני אמרתי "והיה בעברכם את הירדן תקימו" ואתם ריחקתם ס' מיל, בתר דנפק אוקים רב אמורא עליה ודרש "כאשר צוה ה' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה ה' את משה" א"כ מה ת"ל "קום לך" אלא גרמת להם והיינו דקאמר ליה בעי "ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה וגו'", "ויהי בהיות יהושע בירחו וישא עיניו וירא וגו' ויאמר לא כי אני שר צבא ה' עתה באתי [ויפול יהושע אל פניו ארצה וישתחו] "היכי עביד הכי? והאמר רבי יוחנן *אסור לו לאדם שיתן שלום לחבירו בלילה חיישינן שמא שד הוא? שאני התם דקאמר ליה "אני שר צבא ה' עתה באתי וגו'", ודילמא משקרי? גמירי דלא מפקי שם שמים לבטלה

א"ל

דנסתרות משעברו ונגלות לעולם אמר ליה רבי נחמיה וכי עכן על הנסתרות והלא כבר נאמר עד עולם ואי קאי עד עולם לנסתרות ע"כ יש להשותן דבלאותו עכן דקאי לנגלות קאי לנסתרות דמסתמא קאי בשוה אם איתא דקאי לתרוייהו אלא ודאי לא קאי לנסתרות כלל שזו היא הסברא דלא מיענשי לחריני עלייהו לעולם ולא כתיב נסתרות אלא להקים להו נגלות דכשם שלא ענש על הנסתרות קודם שעברו שזהו הסברא כך לא ענש על הנגלות ולהכי אתיא היקש ונקודה דאי לאו נקודה ה"א דלהכי היקש דלא מיענשי עונשא רבא אבל זוטא מיענשי לפי שהיה להם למחות קמ"ל נקודה דלא מיענשי כלל ולפי' נקודה דעי"ן לא יתיבש לר' נחמיה:

ואתם ריחקתם ששים מילין. דהר גרזים והר עיבל היו רחוקים ששים מיל מן הירדן כדאיתא בפרק אלו נאמרין (סוטה דף לו.) ויש לתמוה והלא כדין עשה דהא כתיב והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ומה היה יכול לעשות שלא מלא הר גרזים והר עיבל עד שם ובפרק אלו נאמרין* פליגי תנאי דתניא הלא המה בעבר הירדן מעבר הירדן ואילך דברי ר' יהודה פירוש ברחוק מן הירדן היושב בערבה אלו הר גרזים והר עיבל שיושבין בהן כותים ר"א אומר הלא המה בעבר הירדן סמוך לירדן דאי מעבר הירדן ואילך והכתיב והיה בעברכם את הירדן וס"ל לר"א דהר גרזים והר עיבל שבסמוך לירדן דבר הכתוב ושניים היו ובירושלמי אמר מה מקיים רבי אליעזר הר גרזים והר עיבל ב' גבשושית עשו וקראו לאחת הר גרזים ולאחת הר עיבל על דעתיה דר' יהודה ששים מיל הלכו באותו היום על דעתיה דר' אליעזר לא זזו ממקומן והשתא ר' שילא דהכא סבר דקראי כר' אליעזר והיה לו ליהושע לעשות כן והוא הלך להר גרזים והר עיבל שבין הכותים ורב דאמר הכא ר' יהושע שפיר עבד מני סבר כרבי יהודה לו כר' אליעזר:

חיישינן שמא שד הוא. דוקא בשדות ובהרים מקום שאין בני אדם מצויין דשכיחי שם שדים אפי' ביום כדהיא דפ' בתרא דיבמות (דף קכב. ושם) שעלה להר אבל בעיר אפילו בלילה לא חיישינן דאי לאו הכי היאך אדם עוקר שלום לחבירו בלילה והיאך אשה מתגרשת בלילה, והא דלא משני הכא דחזו לה בבואה דבבואה כדמשני (בינמות שם) משום דאין בבואה ניכרת בלילה: הא

מלשון חטא ישראל אע"פ שחטא ישראל קרי להו רחמנא. ביני חלפי מין הדס רע כדגרסינן בפרק לולב הגזול. וגם עברו את בריתי וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם ה' גם. מלמד שעבר על חמשה חומשי תורה. א"ל ריש גלותא לרב הונא עכן הפא בניו ובנותיו מה עשו שלקחן יהושע. א"ל ולטעמיך כל ישראל מה חטאו. אלא לרדותם. כלומר לייסרם כדכתיב וכל ישראל ישמעו ויירא. כתיב וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבנים תרתי עבד בהו אמר רבינא כגון בגדים וכלי בשריפה בעלי חיים בסקילה. כתיב ויציקום לפני ה' מלמד שחבטן עמד ואמר רבון כל העולמים על זה יפלו רובה של סנהדרין כו'. אמר רב תחנונים ידבר רש זה משה רבינו ועשיר יענה עזות זה יהושע שאמר ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן ואסיקנא האי דנפל יהושע קפי המלאך בלילה משום דאמר ליה אני שר צבא ה' עתה באתי. ונמירי דלא מפקי השדים שם שמים לבטלה שאילולי כך אסור לאדם לתת שלום לחבירו בלילי שמא שד הוא ונמצא

נוסא מבנה
מלקים בגבור מין ש'הושע דבר קטנות

נוסא מבנה
נ"ו"ס מדל הפסוק "קום לך"

נוסא
מפקי יהושע עם שר ה'